

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobkyně: **EFKO - karton, s.r.o.**
sídlem Dolní 347, 592 14 Nové Veselí
zastoupená advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha

proti
žalovanému: **Městský úřad Nymburk**
sídlem Náměstí Přemyslovců 163/20, 288 28 Nymburk
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Malovcem
sídlem Boleslavská tř. 137/8, 288 02 Nymburk

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 20. 11. 2019, č. j. MUNYM-030/99131/2019/Sal,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žalobkyně je povinna zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku ve výši 1 429,22 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Ondřeje Malovce, advokáta.

O d ů v o d n ě n í

1. Žalovaný nařídil exekučním příkazem ze dne 20. 11. 2019, č. j. MUNYM-030/99131/2019/Sal (dále jen „exekuční příkaz“), daňovou exekuci příkázáním pohledávky z účtu žalobkyně vedeného u Raiffeisenbank a.s. k vymození nedoplatku a exekučních nákladů v celkové výši 3 000 Kč. Jako exekuční titul je ve výroku exekučního příkazu označeno rozhodnutí žalovaného ze dne

10. 12. 2018, č. j. MUNYM-070/93981/2018/Mat (dále jen „exekuční titul“), jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 1 500 Kč a povinnost náhrady nákladů řízení ve výši 1 000 Kč. V odůvodnění exekučního příkazu žalovaný uvedl, že exekuční titul nabyl vykonatelnosti dne 29. 1. 2019.

2. Proti exekučnímu příkazu podala žalobkyně žalobu, v níž namítá, že exekuční titul nenabyl právní moci dne 29. 12. 2018 a vykonatelnosti dne 29. 1. 2019. Žalobkyně uvádí, že jí byl exekuční titul doručen až 14. 12. 2018, kdy se do datové schránky jejího zmocněnce přihlásila oprávněná osoba. Vzhledem k tomu uplynula odvolací lhůta až dne 31. 12. 2018, kdy bylo proti exekučnímu příkazu podáno odvolání, které má ze zákona odkladný účinek.
3. Ve zbývajících částech písemného podání, v němž je obsažena výše specifikovaná žaloba, vyjadřuje žalobkyně nesouhlas se zveřejněním svých osobních údajů, jakož i osobních údajů svého zástupce, a dále se zveřejněním tohoto rozsudku na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu.
4. Žalobkyně k žalobě přiložila doručenkou datové zprávy ID 630496900, podle níž byl exekuční titul doručen jejímu zmocněnci (společnost ODVOZ VOZU s.r.o. – pozn. soudu) dne 13. 12. 2018.
5. Žalovaný s podanou žalobou nesouhlasí a navrhuje její zamítnutí. Ve vyjádření k žalobě předně uvádí, že exekuční příkaz není soudně přezkoumatelným rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Dále upozorňuje, že žalobkyně nevyužila možnosti podat návrh na zastavení výkonu rozhodnutí podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) a že daňová exekuce v dané věci již skončila vymožením. Žalovaný zdůrazňuje, že exekuční titul byl žalobkyni doručen již dne 13. 12. 2018, nikoliv 14. 12. 2018, jak uvádí v žalobě. Lhůta pro podání odvolání proto marně uplynula v pátek 28. 12. 2018 a exekuční titul nabyl právní moci dne 29. 12. 2018. Žalovaný dále uvádí, že odvolací správní orgán žalobkynino odvolání ze dne 31. 12. 2018 jako opožděné zamítl. Závěrem svého vyjádření žalovaný navrhl, aby mu soud přiznal náhradu nákladů řízení, jelikož v rámci své organizační struktury nedisponuje pracovní pozicí právníka.
6. Žalovaný ke svému vyjádření přiložil doručenkou datové zprávy ID 630496900, která se obsahově shoduje s doručenkou přiloženou žalobkyní k žalobě.
7. Soud usnesením ze dne 4. 5. 2020, č. j. 54 Af 43/2019 - 29, žalobkyni vyzval k předložení kopie odvolání proti exekučnímu titulu a dokladu o tom, že bylo předmětné odvolání podáno včas.
8. Následně žalobkyně předložila blanketní odvolání proti exekučnímu titulu, jež bylo podle detailu datové zprávy ID 635093279 dodáno do datové schránky žalovaného dne 31. 12. 2018. Jiný doklad o podání odvolání proti exekučnímu příkazu žalobkyně nedoložila.
9. Součástí správního spisu je exekuční titul, který podle vyznačené doložky nabyl právní moci dne 29. 12. 2018. Podle výroku II. exekučního titulu byla žalobkyně povinna zaplatit pokutu a náhradu nákladů řízení do 30 dnů ode dne právní moci. Exekuční titul obsahuje poučení o možnosti podat proti němu odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení.

10. Při jednání žalovaný setrval na závěrech svého vyjádření. Žalobkyně ani jeho zástupce se k jednání nedostavili. Soud při jednání doplnil dokazování žalobcem zaslanými listinami, tj. doručenkou datové zprávy ID 630496900, blanketním odvoláním proti exekučnímu titulu a výpisem datové zprávy ID 635093279.
11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.).
12. Soud předeseílá, že exekuční příkaz vydaný podle § 178 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) je rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s., proti kterému se lze bránit žalobou ve správním soudnictví (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2015, č. j. 7 Afs 131/2015 - 32, nebo ze dne 6. 4. 2017, č. j. 1 Afs 4/2017 - 40). Přípustnost žaloby proti exekučnímu příkazu přitom není podmíněna předchozím podáním námitek podle § 159 daňového řádu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2019, č. j. 1 Afs 271/2016 - 53). Žaloba proti exekučnímu příkazu rovněž není podmíněna předchozím podáním návrhu na zastavení exekuce podle § 181 odst. 2 daňového řádu. Rozhodnutí o návrhu na zastavení daňové exekuce ostatně představuje samostatně přezkoumatelné rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 8. 2019, č. j. 8 Afs 250/2018 - 54, č. 3952/2020 Sb. NSS).
13. Základním předpokladem nařízení daňové exekuce je existence vykonatelného exekučního titulu [srov. § 178 odst. 2 písm. d) ve spojení s § 176 odst. 1 písm. b) daňového řádu]. Žalobkyně namítala, že exekuční titul není vykonatelný, protože proti němu podala včasné odvolání.
14. Z doručenky datové zprávy ID 630496900 předložené žalobkyní i žalovaným vyplývá, že exekuční titul byl žalobkyni doručen ve čtvrtek 13. 12. 2018, kdy se do datové schránky přihlásila pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů.
15. Odvolací lhůta počala běžet dne následujícího po doručení exekučního titulu, tedy v pátek 14. 12. 2018 [§ 40 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)]. Posledním dnem patnáctidenní odvolací lhůty (§ 83 odst. 1 správního řádu) byl pátek 28. 12. 2018. Soud pro úplnost konstatuje, že exekuční titul obsahuje řádné poučení o opravném prostředku, a proto nebyl dán důvod k prodloužení odvolací lhůty podle § 83 odst. 2 správního řádu. Neobstojí tak tvrzení žalobkyně, že odvolání podané dne 31. 12. 2018 bylo včasné.
16. Jelikož opožděné odvolání nemá odkladný účinek (§ 85 odst. 1 správního řádu *a contrario*), nabyl exekuční titul právní moci v sobotu 29. 12. 2018 (§ 73 odst. 1 správního řádu). Lhůta ke splnění povinnosti uložené exekučním titulem činila 30 dnů. Vykonatelným se tak exekuční titul stal v úterý 29. 1. 2019 (§ 74 odst. 2 věta první správního řádu). Soud uzavírá, že exekuční příkaz vycházel z vykonatelného exekučního titulu.

17. Pokud jde o nesouhlas žalobkyně a jejího zástupce se zveřejněním jejich osobních údajů a tohoto rozsudku na internetových stránkách Nejvyššího správního soudu, soud konstatuje, že tato argumentace je z hlediska posouzení věci samé zcela bez významu, a proto se jí není třeba blíže zabývat. Pro stručnost lze odkázat na judikaturu správních soudů, která tuto otázku podrobně vypořádala (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 2. 2019, č. j. 9 As 429/2018 - 35, ze dne 25. 5. 2017, č. j. Nao 175/2017 - 161, či ze dne 23. 10. 2019, č. j. 6 As 106/2019 - 33).
18. S ohledem na výše uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl (výrok I).
19. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 a odst. 6 s. ř. s.
20. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Pokud jde o žádost procesně úspěšného žalovaného o přiznání náhrady nákladů řízení, pak soud odkazuje na závěry usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 - 47, podle něž žalované správní orgány mají právo pouze na náhradu vynaložených nákladů, které přesahují jejich běžnou úřední činnost, jinak se náhrada nákladů procesně úspěšnému žalovanému správnímu orgánu zásadně nepřiznává. Obhajobu závěrů vlastního správního rozhodnutí přitom nelze považovat za činnost přesahující výkon vlastní úřední agendy, tím spíše u žalovaného, který je obcí (městem) s rozšířenou působností, a tedy by měl disponovat odpovídajícím odborným personálem.
21. Soud nicméně shledal důvod pro aplikaci § 60 odst. 6 s. ř. s., podle něhož lze bez ohledu na úspěch ve věci přiznat účastníkům řízení náhradu nákladů řízení, které jim vznikly v důsledku toho, že účastník, svědek, znalec, tlumočník nebo osoba, které byla při dokazování uložena nějaká povinnost, porušila svoji povinnost. V nyní posuzované věci soud nařídil ve věci jednání a účastníkům (resp. jejich zástupcům) zaslat předvolání k tomuto jednání, čímž účastníkům a jejich zástupcům vznikla povinnost se k nařízenému jednání dostavit, případně svou neúčast na jednání řádně omluvit či požádat o odročení (§ 49 odst. 3 ve spojení s § 50 s. ř. s.). Nutno připomenout, že soud přistoupil k nařízení jednání pouze na návrh žalobkyně, která výslovně sdělila, že na nařízení jednání trvá. Je pravdou, že soud při jednání prováděl dokazování, ovšem toliko listinami, které předložila sama žalobkyně a které měl zjevně k dispozici i žalovaný, neboť šlo o doklady prokazující vzájemné doručování písemností mezi oběma účastníky, a to ve vztahu k datu doručení. Věc tudíž mohla být meritorně rozhodnuta i bez nařízení jednání. Naopak konání jednání nemělo z hlediska posouzení důvodnosti žaloby žádnou přidanou hodnotu a došlo k němu pouze na přání žalobkyně, která se k němu však nakonec vůbec nedostavila a ani k němu neposlala svého zástupce, aniž by neúčast svou nebo svého zástupce jakkoli omluvila či požádala soud o odročení. V důsledku nepřítomnosti žalobkyně se tudíž žalovaný dostavil k jednání v podstatě zbytečně. Žalobkyně tím vyvolala zbytečné náklady žalovaného související s dopravou k soudu (žalovaný i jeho zástupce sídlí v jiném městě než krajský soud) a také s celkovým časem stráveném při cestě tam a zpět a u jednání soudu. Dlužno podotknout, že tyto výdaje by žalovaný musel vynaložit i v případě, kdyby nebyl zastoupen advokátem, neboť na základě obdrženého předvolání soudu by tak jako tak musel pověřit svého zaměstnance či jinou oprávněnou osobu, jež by se v důsledku cesty na jednání a zpět nemohli věnovat své běžné úřední či jiné pracovní činnosti. Z hlediska ztráty času spojeného s účastí na jednání tudíž pro žalovaného není rozdíl v tom, zda byl zastoupen advokátem, či zda by za něj jednal jeho zaměstnanec či jiná pověřená osoba (v obou případech by žalovaný musel někoho „vyslat“, navíc do jiného města v jiném okrese). Z uvedeného je zřejmé, že výdaje žalovaného vynaložené v souvislosti s dopravou k soudu (ať už by šlo o zmocněného advokáta či pověřeného zaměstnance) lze jednoznačně přičítat zavinění žalobkyně, která si nařízení jednání přála, třebaže se v žalobě dovolávala skutečností známých oběma stranám, nakonec se však k němu ani ona, ani její zástupce bez omluvy nedostavili. Z tohoto důvodu soud uložil žalobkyni povinnost nahradit žalovanému:

- náhradu za promeškaný čas ve výši 100 Kč za každou započatou půlhodinu [§ 14 odst. 3 vyhlášky dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a to v rozsahu čtyř relevantních půlhodin, celkem tedy 400 Kč,
- cestovní výdaje jejího zástupce za cestu k soudnímu jednání z Nymburka do Prahy a zpět (celkem 120 km) osobním automobilem Volvo X s naftovým motorem se spotřebou 6,9 l/100km, kdy výše průměrné ceny motorové nafty činí 27,20 Kč, to vše při sazbě 4,20 Kč za jeden kilometr jízdy [§ 13 odst. 5 advokátního tarifu ve spojení s § 1 písm. b) a § 4 odst. 1 písm. c) vyhlášky Ministerstva práce a sociálních věcí č. 589/2020 Sb.], celkem tedy 729,22 Kč,
- paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč spojených s účastí na jednání (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), jež soud v tomto případě vnímá jako paušální náhradu ušlé mzdy (platu) řadovaného zaměstnance správního orgánu v rozsahu dvou hodin (jenž by za žalovaného jednal v případě nezastoupení advokátem), jakkoli si je vědom, že reálná výše hodinové mzdy (platu) může být i vyšší.

Celková výše žalovanému přiznané náhrady nákladů řízení tak činí 1 429,22 Kč. Soud proto uložil žalobkyni povinnost zaplatit žalovanému tuto částku, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Ondřeje Malovce (§ 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 25. března 2021

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
předsedkyně senátu